

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 popołudniu („Gazeta Wieczorna”).

Ceny prenumeraty:

Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania
gazety 2 korony.

Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca
się 60 halerzy.

Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii:

miesięcznie. 2 K 50 h. | s dwukrotną 3 K — h.
kwartalnie . 7 „ 50 . | wysyłką . . 9 „ — .
rocznie . . 30 „ — . | pocztową . 36 „ — .

W Niemczech miesięcznie 4 K — h.
W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — .

Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petitowy
lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz pe-
titowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz
2 kor. Nekrologia za wiersz petitowy 60 hal. —
Drobne ogłoszenia po 6 hal. za wyraz, wyrazy
tłustymi czcionkami liczą się po wojnie. Numer
pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 8 hal.

Nr. 932.

Lwów, piątek 11. października 1912.

Rok II.

Przed wybuchem pełnego pożaru.

Ostatnie podrygi akcyi mocarstw. — Wojna czarnogórska. — Pierw-
sze tryumfy i pierwsze klęski. — Strzały do okrętu austriackiego. —
Dymisya austr. ministra wojny.

Lwów, 11. października.

(—) Komedia, której nadano tytuł akcyi pokojowej mocarstw na Bałkanie, dobiega końca. Wczoraj wieczorem przedstawiciele pięciu mocarstw wręczyli Porcie znaną notę paryską, dziś lub jutro Bułgaria, Serbia i Grecya dadzą odpowiedź na krok mocarstw, poprzednio u ich rządów uczyniony, odpowiedź, jak już dziś wie cała Europa, trzymaną w duchu negatywnym i... *finita la comedia*.

Najróżwsi optymiści zwątpili już w jakąś możliwość zażegnania zawieruchy, wojna jest nieuniknioną, bezwzględną koniecznością. Termin jej wybuchu zależy od ukończenia mobilizacyi w Bułgarii, co stanie się zapewne za dwa, trzy dni.

Czarnogóra odpowiada już trzeci dzień na akcyę mocarstw ogniem dział i karabinów i potyka się z Turkami ze zmiennem i... niesprawdzone dotąd szczęściem. O ile dotąd z depesz wiadomo, walka rozgrywa się w 3 punktach; od Berane zostali Czarnogórcy wyparci w głąb kraju przez Albańczyków, koło Podgoricy, gdzie znajduje się główna kwatery, walka dotąd jest nierozstrzygnięta, tylko na południu, koło Tuzi, mieli osiągnąć sukces i zdobyć 4 armaty tureckie.

Okręt austriacki w ogniu dział czarnogórskich.

Płonące wsie tureckie. — Mordowanie kobiet i dzieci.

Wiedeń. (Tel. wł.). Korespondent „N. Fr. Presse” donosi z Cetynii:

Wsie mahometańskie na północ od rzeki Bojany stoją w płomieniach. Ludność ucieka do Skutari. Czarnogórcy wymordowali kobiety i dzieci.

Parowiec Lloyd austriackiego, płynący Bojaną do Adryatyku, stał przez całą godzinę w ogniu karabinów i dział czarnogórskich. Oficerowie okrętu „Aulicz” i „Rossi” wśród gradu kul sami sterowali okrętem. Koło San Nicolo (u ujścia Bojany do Adryatyku) granat z dział czarnogórskiego upadł o 50 kroków od okrętu do morza.

Korespondent zauważa, że flota handlowa austriacka musi otrzymać flagę wojenną, bo in-

czej nie będzie mogła pojawiać się w tych okolicach.

(Lloyd austriacki utrzymuje służbę pasażerską do Skutari w ten sposób, że okręt wjeżdża w ujście rzeki Bojany, wypływu jeziora Skutari i wyprowadza łodzią podróżnych, czekając na jej powrót z nowymi podróżnymi. Widocznie w czasie tego postępu okręt był wystawiony na ogień Czarnogórców, którzy ponad Bojanę strzelali do wsi tureckich. — Konsekwencyi politycznych naturalnie z tego nie będzie, ponieważ okręt był pod flagą handlową. — Red.).

Pierwsze zwycięstwo Czarnogóry.

Podgorica. (Urzędowo.) Generał Martinović, komendant wojsk operacyjnych koło Dulcigno donosi, że Czarnogórcy przekroczyli rzekę Bojanę i zajęli kilka granicznych wież strażniczych znajdujących się naprzeciw obwarowanej miejscowości tureckiej Tarabosz.

Popołudniu Czarnogórcy zdobyli wzgórze Daczić. W ręce ich dostały się 4 armaty tureckie. Komendant turecki poddał się wraz z załogą.

Przez cały dzień wczorajszy trwała walka pod miastem Tuzi, nad którą Czarnogórcy górują ze wzgórza Daczić.

Pierwsze to zwycięstwo wywołało w obozie czarnogórskim wielki entuzjazm. Król przez cały dzień śledził walkę.

Zdobycie Podgoricy?

Cetynia. (Urzędowo). Dnia 9 b. m. o godzinie 8 rano rozpoczęły się kroki wojenne. Bateria czarnogórska rozpoczęła ogień. Pierwszy strzał z armaty dał najmłodszy syn króla, książę Piotr, kapitan artylerji, w kierunku baterji tureckiej. Król Mikołaj z ks. Mirką i ze sztabem był od rana na górze Horica koło Podgoricy, gdzie czekali na początek walki. Gdy oddano pierwszy strzał, król podniósł się, zrobił krzyż, a muzyka wojskowa zaintonowała hymn czarnogórski. Wywiązała się walka artylerji na wszystkich punktach wzdłuż granicy na linii od Podgoricy do jeziora Skutarskiego. Po 20 minutach zmuszono artylerję nieprzyjacielską do milczenia. O godz. 2 popołudniu Turcy opuścili swoje pozycje. Walka trwa dalej.

Londyn. (Tel. wł.). Dzienniki donoszą, że wiadomości o walkach pod Podgoricą są nieja-

sne, nie wiadomo, czy zwyciężyli Turcy, czy Czarnogórcy. Według wszelkiego prawdopodobieństwa Czarnogórcy tak długo bronili się na wzgórzach Planicy, póki silny oddział nie podążył za nimi w głąb Czarnogóry. Wiadomości są sprzeczne. Zdaje się, że walka jest nierozstrzygnięta.

Czarnogórskie harakiri.

Cetynia. (Tel. wł.). Jeden z wyższych oficerów po bezskutecznym ogniu działowym popełnił samobójstwo.

Walki pod Berane i Gusinje.

Konstantynopol. (TBK.) Ministerstwo wojny ogłasza, co następuje: Walka koło Berane trwa dalej z całą siłą. Ochotnicy albańscy, oraz nizami, redyfy i obrona krajowa przybyły do Berane, które jest jeszcze otoczone przez Czarnogórców.

Saloniki. (TBK.) Szczegóły o walce koło Berane nie nadeszły. Upewniamy jednak, że Czarnogórców odparto.

W walce pod Gusinje Czarnogórcy zostali odpartci.

Konstantynopol. (Tel. wł.) Ministerstwo spraw wewnętrznych informuje, że Czarnogórcy urządzili byli napad na Berane jeszcze poprzednio przed wypowiedzeniem wojny. W międzyczasie na tąpło wypowiedzenie wojny, Turcy jednak nic o tem nie wiedzieli i ścigali ich tylko do granicy.

Saloniki. (TBK.) Słychać, że Czarnogórcy, którzy zaatakowali Berane, zostali odpartci i cofnęli się na terytorium czarnogórskie.

Belgrad. (Tel. wł.) „Mali Journal” donosi, że korpus serbskich ochotników zniszczył w okolicy Berane tureckie baterie (?). Katolicy Albańczycy popierali Serbów, Issa Boljetinacz obiecał także popierać Serbie. (Depesze tureckie anektują znów sobie Boljetinacza. Red.).

Cattaro. (Tel. wł.). Według prywatnych wiadomości, Czarnogórcy mieli zająć Tuzi i wąż Szipanik. Naprzeciw Skutari widziano czarnogórską artylerję.

Koncentracja wojsk sprzymierzonych.

Londyn. (Tel. wł.) Dzienniki wyrażają przypuszczenie, że Czarnogóra dlatego wypowiedziała

wojną Turcyi wcześniej, by odwrócić jej uwagę od ruchów wojsk serbskich i bułgarskich, które koncentrują się na linii Küstendil-Dubnica (w południowo-zachodniej Bułgarii). Stąd prowadzą dwie drogi do Turcyi, przez wawóz Egri-Polanka i na Dżumaja. Fakt tej koncentracji potwierdza się i przez to, że z Sofii wiele wojsk wyruszyło piechotą, a więc do niedalekiego celu marszu, gdyby koncentracja armii bułgarskiej była skierowana przeciw Adrianopolowi, wówczas wojska z Sofii wyjeżdżałyby koleją.

(Kombinacja ta o tyle chroma, że Bułgaria musi skoncentrować gros swych sił przeciw Adrianopolowi, ponieważ tam odbywa się koncentracja wojsk tureckich w warownym obozie — co nie przeszkadza temu, iż część wojsk kooperuje z Serbią pod Küstendil. — Red.).

Sofia. (Tel. wł.). Król z następcą tronu odjechał do Filipopola. (Ta depesza sprzeciwia się meritum poprzedniej).

Operacje Turków.

Berlin. (Tel. wł.). „Loc. Anz.” donosi z Belgradu, że Turcy skoncentrowali silne oddziały na południowo-zachodniej-stronie Serbii. Oczekują silnych starć koło Owcepolje.

Starcia bułgarsko-tureckie.

Londyn. (TBK.) Biuro Reutersa donosi z Konstantynopola, że wczoraj w miejscowościach Turuch i Klizma nad granicą turecko-bułgarską wywiązały się żywe potyczki między oddziałami tureckimi a bułgarskimi.

Konstantynopol. (Tel. wł.). Nad granicą bułgarską przychodzi ciągle do ustawicznych starć. Wczoraj 150 Bułgarów zapuściło się pod Karakol. Turcy musieli się cofnąć. Dopiero komendant z Kirk-Külize przyszedł z pomocą i wyparł Bułgarów z granicę.

Arnauci po stronie Turcyi.

Saloniki. (TBK.). Arnauci uzbrolili się i ruszyli ku granicy serbskiej, ścigając oddziały zbrojne serbskie, które przekroczyły granicę. Silny oddział serbski uciekł na ich widok.

Konstantynopol. (TBK.) Ze wszystkich miast północnej Albanii nadchodzą wiadomości o manifestacjach patryotycznych Albańczyków, którzy przysięgają walczyć wspólnie z Turcją przeciw wrogom.

Ostatnie formalności.

Konstantynopol. (Ag. Hawasa). Wczoraj o godzinie kwadrans na 2-gą po południu ambasadorowie mocarstw zgodzili się, aby wręczyć Porcie notę zbiorową. Nota wręczona została przez dziekana ciała dyplomatycznego, pierwszego dragomana ambasady austro-węgierskiej.

Posłowie państw bałkańskich nie otrzymali od swych rządów żadnych wskazówek i wczoraj nie wyjechali.

Londyn. (TBK.). Biuro Reutersa donosi: W kołach bułgarskich sądzą, że dopiero za dzień lub dwa dni dana będzie odpowiedź mocarstwom. Uważają za nieprawdopodobne, aby Serbia, Bułgaria i Grecja miały wypowiedzieć wojnę, zanimby odpowiedziały mocarstwom.

Posel grecki na zapytanie, kiedy Grecja wypowie wojnę, odpowiedział, że król przybył dopiero do Aten, a w czasie jego nieobecności nie można było uczynić tak ważnego kroku.

Sofia. (Tel. wł.). Półrządowo donoszą, że Bułgaria zdecydowała się odpowiedzieć na krok mocarstw notą, w której przedstawia konkretne propozycje co do reform. Jest mało nadziei, by Turcja propozycje te przyjęła.

Horoskopy.

Wiedeń. (Tel. wł.). W kołach dyplomatycznych wyrażają przekonanie, że wojna nie potrwa długo, bo środki pieniężne, jakimi rozporządzają państwa bałkańskie, wkrótce się wyczerpią. Wszystkie państwa bałkańskie posiadają gotówki zaledwie na parę tygodni, a ich zasoby nie starczą w żadnym razie na kilka miesięcy. W ko-

łach dobrze poinformowanych obliczają ogólną sumę, którą państwa te rozporządzają, na 200 milionów koron, z czego połowa przypada na Bułgarię, reszta na Serbię i Grecję.

Głównym celem mocarstw jest zlokalizowanie wojny i zamknięcie stronom wojującym wszelkiego dopływu pieniędzy. Z tego też powodu nie wypłacą Włochy odszkodowania Porcie przed ukończeniem wojny bałkańskiej.

Turcja nie posiada również większej kwoty gotówki, jak 100 milionów, a załatki będzie mogła czerpać tylko z Banku otomańskiego i ze sprzedaży tytoniu.

Państwa bałkańskie otrzymają wprawdzie pieniądze z prywatnych składek rosyjskich, przypuszczają jednak, że rząd rosyjski postara się o to, aby te wkładki nie były zbyt wysokie.

Co do wyników wojny przypuszczają, że pierwsze sukcesy odniosą państwa bałkańskie, że jednak Turcja powetuje wkrótce pierwsze klęski i rychło już weźmie górę nad państwami bałkańskimi i to zarówno pod względem ilości zwycięstw, jak i pod względem ich znaczenia.

Koła dyplomatyczne sądzą także, że zwycięstwo Turcyi ułatwiłoby ogromnie dalszą akcję pokojową, podczas gdy zwycięstwo państw bałkańskich znacznie ją utrudniło, ponieważ Rosya ze względu na nastrój społeczeństwa rosyjskiego nie będzie mogła wystąpić przeciwko aspiracyom państw bałkańskich.

Rzym. (TBK.). Dzienniki zamieszczają wywiady z dyplomatycznymi przedstawicielami państw bałkańskich. Najważniejszy jest wywiad z przedstawicielem Bułgarii. Powiedział on, że nagle wypowiedzenie wojny przez Czarnogórę spadło nań niespodziewanie i sądzi, że Bułgaria przed wypowiedzeniem wojny czekać będzie na wynik kroku mocarstw; powodzenia tego kroku dyplomata nie obiecuje sobie, ponieważ brak w oświadczeniu mocarstw najefektowniejszego artykułu, który powinien opiewać: Jeżeli Turcja będzie się wzbraniała wykonać reformy, połączone floty mocarstw zjawia się przed Salonikami, aby reform dopilnować.

Przedstawiciel Bułgarii zakończył wywiad wyrażeniem pewności, że cztery państwa bałkańskie odniosą wprawdzie nie łatwo, ale pewnie zwycięstwo. Wojna będzie na Bałkanach zlokalizowana, ponieważ państwa bałkańskie nie dążą do zdobyczy terytoryalnych, co też poręcza wola mocarstw; państwa chcą tylko wywalczyć autonomię dla chrześcijan w tureckich prowincjach.

Belgrad. (Tel. wł.). Dzienniki donoszą z Petersburga, że car w rozmowie z angielskim ambasadorem oświadczył, iż w razie, jeśli państwa bałkańskie zwyciężą, Rosya nie będzie w stanie sprzeciwić się ich żądaniom co do zdobyczy terytoryalnych.

(Doniesienie to pism belgradzkich traci bardzo fabrykatem lokalnym. — Red.).

Aby zyskać na czasie!

Sofia. (TBK.) Ze źródła kompetentnego słysząc, że odpowiedź Bułgarii na wspólny krok mocarstw, wyraźnie wyliczy żądania w sprawie reform w Macedonii i w ten sposób da mocarstwom sposobność do zajęcia stanowiska. Wynika z tego, że rząd nie zamierza przyspieszać wypadków.

Wiedeń. (Tel. wł.). Posel bułgarski Salabaszew oświadczył, że Bułgaria żąda wystarczających gwarancji na przeprowadzenie reform, jeśli je uzyska, pokój może być jeszcze utrzymany.

Wiedeń. (Tel. wł.). Bułgarski premier Gerszow oświadczył korespondentowi „N. F. Presse”, że nie może podać mu decyzji rady ministrów, ponieważ wymiana not między Belgradem, Atenami a Sofią jeszcze trwa.

— Czy rozstrzygnięcie prędko nastąpi?

— Naturalnie. Nie można już dłużej odwlekać.

— A czy jest nadzieja utrzymania pokoju?

— Jeśli otrzymamy gwarancję przeprowadzenia reform, tak.

— Czy prawda jest, że Grecja dziś wypowie wojnę?

— Nie, dziś to jeszcze nie nastąpi.

Kiedy wybuchnie pożar?

Konstantynopol. (Tel. wł.). Reprezentanci państw bałkańskich nie otrzymali jeszcze instrukcji od swych rządów, przeto wstrzymali swój wyjazd, który miał onegdaj nastąpić.

Wiedeń. (Tel. wł.). Korespondent belgradzki „Zeit” donosi, że według powszechnej opinii wybuch wojny jest nieunikniony. Odpowiedź Serbii na notę mocarstw nastąpi za dwa dni; treść, ustalona po porozumieniu z przywódcami stronnictw, jest o d m o w n a.

By formalnościom stało się zadość, poseł serbski wręczy Porcie ultimatum, domagające się pełnej autonomii, na co naturalnie Porta absolutnie się nie zgodzi. Wybuch wojny oczekiwany jest w niedzielę.

„Do widzenia w Konstantynopolu!”

Sofia. (Tel. wł.). Różne stronnictwa wysłały telegram gratulacyjny do króla Mikołaja, kończący się słowami: „Do widzenia w Konstantynopolu!”

Wódz armii bułgarskiej.

Sofia. (Tel. wł.). Naczelnym dowódcą wojsk bułgarskich będzie oczywiście król Ferdynand, na faktycznego komendanta jest jednak upatrzony generał Sawow. Uchodzi on za najzdolniejszego oficera armii bułgarskiej i ma opinię dobrego organizatora.

Korpus oficerski ma do niego wielkie zaufanie. Nominacja jego nie jest jeszcze rzeczą pewną, atoli w kołach wojskowych uważają tę nominację za konieczną, albowiem wierzą, że tylko Sawow poprowadzi armię do zwycięstwa.

Księżę Jerzy komendantem.

Belgrad. (Tel. wł.). Ks. Jerzy został mianowany komendantem brygady stacyonowanej nad Dunajem.

Druk proklamacji wojennych.

Belgrad. (Tel. wł.). Proklamacje wojenne już się drukują w języku serbskim, bułgarskim, albańskim i greckim. Podobnie i proklamacja bułgarska będzie drukowana w kilku językach.

Owacye dla Króla greckiego.

Ateny. (TBK.). Król przybył tu wczoraj. Na jego przyjęcie wyruszyły wszystkie stowarzyszenia i korporacje ze sztandarami. Na dworcu oczekiwali go wszyscy ministrowie, synod i ciała dyplomatyczne. Gdy król wyszedł z wagonu, rozległy się okrzyki na cześć jego, Grecyi i wojny. Król z dworem udał się do pałacu, przed którym zebrane były tłumy publiczności. Tłumy powitały go okrzykami. Król wyszedł na balkon i wygłosił do tłumów mowę.

Mowę nagrodzono oklaskami i okrzykami na cześć króla, poczem tłum podążył do Wenizelosa, który wygłosił również mowę.

Podczas tej mowy wydarzył się następujący epizod: kiedy Wenizelos mówił o możliwości utrzymania pokoju, przerwał mu okrzyk: „niech żyje wojna!” Gdy Wenizelos skończył, ozwały się burzliwe oklaski.

Wśród wojennych nastrojów.

Konstantynopol. (TBK.) Policja uwięziła około 100 obywateli greckich, zaopatrzonych w broń.

Konstantynopol. (TBK.) Pierwszy pułk artylerii w Pera wysłano w drogę. Ministerstwo wojny przygotowuje powołanie pospolitego ruszenia.

Konstantynopol. (TBK.) Z inicjatywy wielkiego wezyra sultan wydał i radę zarządzającą werbowanie wszystkich studentów uniwersytetu i wysłanie ich na teren wojny.

Konstantynopol. (Tel. wł.). Ambasador niemiecki na polecenie cesarza Wilhelma ofiarował Porcie część pałacu ambasady w Perze na umieszczenie rannych. Porta przyjęła tę ofiarę z wdzięcznością.

Konstantynopol. (TBK.) Aresztowano tu współpracownika „Tanina” i kilku zwolenników.

komitetu młodotureckiego jako aranżerów ostatniego wiecu studentów.

Konstantynopol. (TBK.) Rząd uchwalił usunąć miny, podłożone w Dardanelach, aby umożliwić flocie w wypłynięciu na archipelag.

Konstantynopol. (TBK.) Właściwy transport wojsk rozpoczął się onegdaj. Ministerstwo wojny zabrało wszystkie zapasy węgla, przez co żegluga jest bardzo utrudniona. Zarząd wojskowy zabrał wszystkie wozy motorowe.

Konstantynopol. (Tel. wł.) Sułtan udał się wczoraj do Stambułu, gdzie odprawił modły przed płaszczem proroka, podobnie, jak w dniu wybuchu wojny trypolitańskiej.

Berlin. (Tel. wł.) Dzienniki donoszą z Konstantynopola, że b. sułtan Abdul Hamid ofiarował na rzecz wojny 130 milionów(?) marek.

O skonfiskowane okręty.

Konstantynopol. (TBK.) Ambasador rosyjski zaprotestował u Ponty ustnie przeciw zatrzymaniu okrętów greckich z towarami rosyjskimi w Dardanelach i Bosforze, oraz okrętów, które przedostać się chciały na morze Czarne. Podobny protest wnieśli i inni ambasadorowie.

Konstantynopol. (TBK.) Według pewnych informacji Porta zamierza wydać przytrzymane okręty greckie z wyjątkiem dwóch, których jej potrzeba.

Szykany.

Konstantynopol. (TBK.) Władze nie pozwalają na wyjazd greckich poddanych, gdyż żądają od nich zapłaty zaległych podatków.

Konstantynopol. (TBK.) Poseł bułgarski zaprotestował przeciw zatrzymaniu poddanych bułgarskich, od których władze tureckie żądają zapłaty zaległych podatków.

Los korespondentów wojennych.

Konstantynopol. (TBK.) Ministerstwo wojny postanowiło nie dopuścić zagranicznych korespondentów na plac boju. Liczni sprawozdawcy, zwłaszcza angielscy, czekają daremnie. Słychać, że także tureccy sprawozdawcy nie będą dopuszczeni. Ministerstwo wojny wydało prasie szczegółowe polecenia co do ogłaszania wiadomości. Mogą być zamieszczane tylko telegramy skontrolowane. W razie potrzeby dziennik urzędowy wydawać będzie nadzwyczajne dodatki.

Obcięcie kredytów wojskowych.

Dymisya ministra wojny?

Wiedeń. (TBK.) Na posiedzeniu przewodniczących komisji delegacji austriackiej w sprawie formalnego traktowania nadzwyczajnego przedłożenia o nowych kredytach wojskowych, hr. Berchtold oświadczył, że nie chodzi tu o kredyt na mobilizację, ale o spełnienie tych żądań zarządu wojskowego, które już były minister wojny gen. Schönaich oznaczył jako konieczne, a które po nim objął jego następca. W obecnej trudnej sytuacji konieczne jest, aby żądania zarządu wojskowego zostały uwzględnione, w miarę sił finansowych.

Wiedeń. (Tel. wł.) „W. Allg. Ztg.” dowiadyje się z kół delegatów węgierskich, że wiadomość o nadmiernych żądaniach zarządu wojskowego wywołała wzburzenie. Dla ugłaskania delegatów prezydent Lukacs sprosił ich wczoraj na konferencję, na której min. skarbu Telesky dawał wyjaśnienia. Otóż kredyty ograniczyłyby się na razie na 125 milionów, rozłożonych na lat 3, dla marynarki żądanych jest 27 milionów.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wczorajem rozeszła się tu pogłoska, że minister wojny Auffenberg podał się do dymisji. Potwierdzenia tej pogłoski brak.

Interesy Austrii na Bałkanie.

Znamienne oświadczenie hr. Berchtolda.

Wiedeń. (TBK.) Delegacja węgierska przyjęła budżet ministerstwa spraw zagranicznych i

kredyty dodatkowe, oraz wyraziła zaufanie min. Berchtoldowi.

Hr. Berchtold podziękował za okazane mu zaufanie i stwierdził wśród oklasków, że monarchia bierze udział we wielkiej akcji, która ma na celu utrzymanie wspólnie z innymi mocarstwami *status quo* na Bałkanach. Polityka nasza na półwyspie Bałkańskim nie jest polityką zdobywczą, nie znaczy to jednak, że byśmy nie byli interesowani w wydarzeniach bałkańskich; mamy tam interesy żywotne i jesteśmy zdecydowani do ich obrony na wszelki wypadek.

Następne posiedzenie delegacji węgierskiej dziś.

O los polskich „Albańczyków” w Prusiech.

Wiedeń. (TBK.) W delegacji austriackiej w rozprawie nad budżetem wspólnego ministerstwa skarbu del. Nemec wyraził zdziwienie, że hr. Berchtold, który we wczorajszej swej mowie znalazł tylko słowa w sprawie katolików w Albanii i Malissorów, nie wspomniał o skargach na obchodzenie się z obywatelami austriackimi w Prusiech. Obywatele ci przynajmniej mogą rościć te same pretensje co do ochrony, jak Malissorzy i katolicy Albańczycy. Obywatele ci austriaccy, to przeważnie katolicy, a ponieważ bawią tylko przejściowo za granicą, więc płacą w Austrii podatki i pełnią obowiązki wojskowe. Minister raz przecież powinien zająć się sprawą tych robotników.

Minister Biliński oświadczył w zastępstwie min. Berchtolda, że ministerstwo spraw zagranicznych od szeregu lat zajmuje się tą sprawą i stara się o ochronę tych robotników, o ile to wobec istniejących w Niemczech przepisów jest możliwe. Przez to mowca nie chce powiedzieć, iżby zamiary ministerstwa zawsze były uwieńczone pomyślnym wynikiem, ale corocznie ministerstwo spraw zagranicznych prowadzi rokowania z państwami Rzeszy niemieckiej i to mowca pragnie podkreślić.

Po wywodzie końcowym sprawozdawcy Langenhana przyjęto budżet wspólnego ministerstwa skarbu.

Z kolei Delegacja przyjęła budżet wspólnej Najwyższej Izby obrachunkowej i tytuł „cla”, po czem posiedzenie zamknięto.

Następne posiedzenie dziś. Na porządku obrad sprawa bośniacka.

Zdenerwowany raut.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wczoraj odbył się u wspólnego ministra skarbu Bilińskiego o raut dla delegatów. Zebranie cały czas było pod wrażeniem wypadków na Bałkanie, co chwila kolportowano jakąś nową wiadomość. Del. Rosenberg przyniósł nawet wieść, że Bułgaria wypowiedziała już wojnę, co okazało się kaczka. Nadeszła także wiadomość, że minister wojny Auffenberg dymisyonował ale że udało się odwieść go od tego zamiaru.

Rosja „demobilizuje”!

Mimo oficjalnego zaprzeczenia Agencji Petersburskiej, stwierdzającej, że mobilizacja próbna w Królestwie już nie istnieje, a rezerwiści powrócili do domów, nadchodzą z za kordonu ciągle niepokojące wiadomości o zarządzeniach wojskowych, które bynajmniej nie świadczą o prawdomówności oficjalnego komunikatu. Wiadomości te, co prawda, brać należy koniecznie z pewną rezerwą z uwagi na zdenerwowanie i zrozumiałe podrażnienie źródeł, z których pochodzą — niemniej jednak oddają one do pewnego stopnia stan rzeczy, bardzo daleki od idyllicznego spokoju komunikatów rosyjskiego rządu. Oto te, które otrzymaliśmy wczoraj wieczorem i dziś w nocy:

Warszawa. (Tel. wł.) W okręgach Będzin i Grodno nie było próbnej mobilizacji, tylko wydano rozkaz, by rezerwiści nie wydalali się z domów i byli w każdej chwili w pogotowiu. Rezerwistów okręgu warszawskiego powołano pod broń i wysłano do Odessy.

Warszawa. (Tel. wł.) Gubernatorowie otrzymali rozporządzenie, aby byli przygotowani na wprowadzenie stanu wojennego, względnie stanu oblężenia.

Warszawa. (Tel. wł.) Branka rezerwistów trwa w dalszym ciągu. Silne oddziały policji i żandarmeryi wpadają do domów i zabierają mężczyzn w wieku wojskowym. Często zdarzają się pomyłki, bo bierze się ludzi nieobowiązanych do służby wojskowej.

Warszawa. (Tel. wł.) Z kilku miejscowości prowincjonalnych nadchodzą wiadomości o buntach rezerwistów. Oficerowie obchodzą się z rezerwistami wyzywająco.

Sąd wojenny w Siczynie, w gubernii łomżyńskiej, skazał 14 rezerwistów na śmierć.

Pokój trypolitański.

Rzym. (Tel. wł.) „Giornale d'Italia” donosi, że pokój włosko-turecki został już podpisany.

Z kroniki katastrof.

Archangielsk. (TBK.) Cyklon na Białym morzu zniszczył mnóstwo żaglowców. W zatoce Onega krąży wiele statków bez sterników.

Reinikendorf. (TBK.) Wojskowy statek powietrzny „M 3” uległ wczoraj zniszczeniu podczas napełniania gazem. Nastąpił wybuch, cały balon zatonął. Ofiar w ludziach niema.

KRONIKA.

Kalendarzyk:

Dziś 11 października (piątek): rz.-kat. Placydy M.—Gr.-kat. Charytona Pr.

Wschód słońca o g. 5.41 r., zachód słońca o g. 4.43 po południu.

Prognoza na dziś:

Galicya wachodnia i zachodnia: Przeważnie pochmurno, czasem małe opady, ciepłota spada, niepewnie, mierny wiatr.

Repertuar Teatru miejskiego we Lwowie

Piątek 11 października po r. 1-szy „Marya Magdalena” tragedia w 3 aktach Fr. Hebla.
Sobota 12 b. m. o godz. pół do 4-ej po południu „Eros i Psyche”.
Sobota 12 b. m. o godz. pół do 8-ej wiecz. „Madame Butterfly”.
Niedziela 13 b. m. o godz. pół do 4-ej po południu „Hrabia Luksemburg”.
Niedziela 13 b. m. o godz. pół do 8-ej wieczorem „W gołębniku”.

Kino-Lux, Pasaż Mikolascha, parter, do piątku 11. b. m. program prześliczny! Wszystkie obrazy bez wyjątku są bajeczne. 3716

Rada szkolna krajowa zatwierdziła w zawodzie nauczycielskim, nadając im tytuł profesora, rzeczywistych nauczycieli szkół średnich, Stan. Serafina w gimn. w Nowym Sączu; Wawrz. Borka w Brzozowie; Tom. Jedlińskiego i Franc. Pyta w gimn. w Drohobyczu;

zamianowała zastępcami nauczycieli: ks. Aleks. Gowde w Gorlicach, ks. Emil. Kotysa w gimn. w Jasle, Wojc. Pietrasa i Franc. Lachowicza w filii gimn. w Stryju, Józ. Depowskiego w gimn. V we Lwowie; Mich. Szyszłowski w gimn. św. Anny w Krakowie, Jana Odronia w gimn. w Kamionce strumiłowej, Wład. Kostkę w gimn. w Jarosławiu, Olega Łosznikowa w gimn. akad. we Lwowie, Wład. Kanię w filii gimn. w Stryju, Józ. Mędrzyckiego w gimn. w Samborze, Jędz. Długopolskiego w gimn. polsk. w Stanisławowie; zamian. Wład. Kopacza zast. naucz. w Akademii handl. we Lwowie; Bartł. Sławickiego zastępcą naucz. w semin. naucz. m. we Lwowie; Ludw. Wichera zastępcą naucz. w semin. naucz. m. w Czortkowie; Franc. Thienela, naucz. szk. wydz. m. w Tarnopolu, zastępcą naucz. szkoły ćwiczeń w sem. naucz. m. w Tarnopolu. przeniosła dra Rachmiela Schmiedera, zast. naucz. w gimn. w Drohobyczu, do gimn. realn. w Łańcutu.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: ks. W. Stebleckiego, naucz. rel. gr. kat. 6-kl. szkoły meskiej w Gródnie Jagiellońskim; W. Hrabiniową, nauczycielkę 6-klas. szk. żeńsk. w Nadwórnej; M. Klinge-równę, naucz. 5-kl. szk. w Suche; W. Kusionowicza, naucz. 4-kl. szk. pospol. męsk. połączonej z wydziałową im. Jachowicza w Bochni; St. Kudrzańska, naucz. 4-kl. szk. pospolitej żeńsk. połączonej z wydz. im. św. Scholastyki w Rzeszowie; B. Germakównę i C. Grecznerównę, naucz. 4-kl. szk. żeńsk. w Sanoku; Wal. Michalewską, naucz. 4-kl. szk. w Czukwi; M. Cholewczuka, naucz. 4-kl. szk. w Bałkach; T. Sałabaja, naucz. 4-kl. szk. im. św. Józefa w Knihinie; Wal. Plichow, naucz. 4-kl. szk. w Kamieniu; A. Bandasa, naucz. 4-kl. szk. w Buczycy; A. Krukierkową, naucz. 4-kl. szk. w Żurawicy; P. Pańkówna, naucz. i M. Zalitaczównę, naucz. 4-kl. szk. w Zółńcach-Seredaliu; nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych: S. Buczyń-

skiego w Woli Zarczyckiej, A. Turkę w Starzyskach, M. Gąsiora w Nowej Wsi, F. Załuszkowskiego w Ostapkowcach, A. Lacha w Woli Justowskiej, F. Bańdura w Luszuwiczach, S. Trojana w Królówce „na Muchówce“, J. Procia w Wierchomli wielkiej, K. Cichego w Paczółkowicach, A. Pieniążka w Zagórzcu, J. Mazura w Bibicach, M. Bochniewicza w Wydrzy; nauczycielkami szkół 2-klasowych: M. Iwasówkową w Lacku, A. Petkunównę w Zalasie, R. Tymoszczykównę w Kluczowie wielkim, St. Gąsiorową w Nowej Wsi, A. Jaworską w Iwanowcach, E. Żurawską w Tyśmieniczanach, J. Żurawską w Białolinach radłowskich, M. Szustównę w Kawęczynie, A. Cislównę w Zarówniu, A. Pieniążkową w Zagórzcu, J. Czernową w Grzeczce, Z. Jelinkównę w Macoszynie; nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: St. Zakrzewską w Netrebie, A. Bosiewiczównę w Woli Filipowskiej, A. Pałyszównę w Polanie, M. Dulnyównę w Leszczynach, A. Grotowską w Czernichowie, J. Małaszczuka w Bedrykowcach, M. Nowaka w Hodynach.

Ze służby politycznej. Namieśnik zamianował koncyliste policji Augusta Zgodę, koncyplistą namieśnictwa i przydzielił go do służby w starostwie w Borszczowie.

Stan zdrowia Stanisława hr. Badeniego byłego marszałka kraju, przebywającego obecnie w Radziechowie, jest — jak stamtąd donoszą — bardzo groźny.

Premiera Rittnera w Burgteatrze. Z Wiednia telegrafuje nasz korespondent: Wczoraj w Burgteatrze odegrano po raz pierwszy dramat Rittnera „Lato“. Sztuka odniosła znaczny sukces; po drugim akcie autorowi urządzono gorącą owację.

Ostrożnie! W powiecie lwowskim sprawdzono urzędowo tyfus brzuszny w Winnikach i Barszczowicach. Fizykat miejski zwraca uwagę publiczności, że stykanie się z mieszkańcami tych gmin, w szczególności zaś nabywanie od nich artykułów spożywczych, może pośredniczyć w zakażeniu się tą chorobą.

Kobiety szpiegami. Komunikują nam z Przemyśla w formie pogłoski o aresztowaniu tam kilku kobiet pod zarzutem szpiegostwa. Kobiety te kręci się miały w kołach oficerskich. Żadnych bliższych informacji w tej sprawie nie zdołaliśmy zebrać.

Wypadek przy pracy. W składzie drzewa przy ul. Janowskiej l. 24 wczoraj w południe woźnicy Dmytrowi Samotijowi spadła belka na rękę i zmiażdżyła mu palce. Stacja ratunkowa odwiozła go do szpitala powszechnego.

NADESLANE.

Kupuję stare koronki po najniższych cenach

mogą być nawet podarte

FRIEDRICH z Wiednia w hotelu Georgéa

Zastać można dziś i w sobotę od godz. 9—10 rano i od 2—4 popoł. — Kupuję też od kupców. 3749

Dr. JANA REGIECA

Zakład ortopedyi, masażu i gimnastyki leczniczej 3739 szwedzkiej

ul. SYKSTUSKA l. 40.

Depesze „Ekonomisty“.

Z giełdy.

Wiedeń. (Tel. wł.). Niepewność i obawy o wybuch wojny bałkańskiej spowodowały giełdę wczorajszą do silnej rezerwy, gdy zaś i z zagranicznych giełd przyszły złe wiadomości, spadek kursów był ogólny. Alpiny straciły 15 K, Kredyty 6 K, Skoda 15, Koleje państwowe 5'25 K. Pokojowe oświadczenie Gieszowa i wiadomości o pokoju włosko-tur., poprawiły nieco sytuację na giełdzie południowej, koniec jednak był osłabiony. Przy zamknięciu straciły Alpiny 1'05 K, Rima 9 K, Galicya 10 K, Skoda zyskała 5 K.

Sprawy giełdowe i towarowe.

Spirytus.

Wiedeń 10 października 1912 (telefon własny). Za towar kontyngentowany z dostawą natychmiastową za 100 Hl. płacono 56— do 57—. Gotówką — i —. Tendencja: bez zmiany.

Zboże.

Pudapeszt dnia 10 października 1912.

Pszemica na październik 11'54—00'00. Pszemica na kwiecień 1913 12'07—00'00. Żyto na październik 10'35 do 0'00. Żyto na kwiecień 10'46—0'00. Owies na październik 12'26

do 00'00. Owies na kwiecień 11'47—00'00. Kukurudza na wrzesień 11'13—00'00, kukurudza na maj — do —. Rzepak na sierpień 8'19 do 0'00.

Oferty: mierne.

Chęć kupna: mierna.

Uspokojenie: spokojne.

Pogoda: pochmurno.

Ropa.

Ceny ropy targu lwowskiego z dnia 10 października 1912 r. Wszystko za 100 kg. netto.

Sprawozdanie zaprzysiężonego sennala Alfonsa Gostkowskiego, Lwów Pasaż Hausmana l. 1, tel. Nr. 1559. Ceny podane w halerszach za 100 kg. loco cysterna, stacya Boryslaw, zamknięcie notowań godz. 5 popoł.

Waluta (termin dostawy):

15 października	549—550
31 października	552—553
31 listopada	558—560
listopad-grudzień-styczeń	566—567
grudzień-styczeń-luty	573—574
rok 1913	580—590

Tendencja: Mimo niekorzystnych wiadomości politycznych panuje na targu silne uspokojenie. Zawarto większą ilość transakcyi na najbliższe terminy, w granicach cen podanych.

Zamknięcie giełdy wiedeńskiej.

Wiedeń, dnia 10 października 1912.

Dziś o godz. 2:30 popołudniu notowano.

Akcyje austr. Zakładu kredyt. 611—, Akcyje węg. skiego Zakładu kredyt. 801—, Akcyje Anglobanku 323—, Akcyje Unionbanku 591—, Akcyje Länderbanku 499—, Akcyje Bankvereinu 512'50, Akcyje Bodenkredit 1203—, Akcyje galic. Banku hip. —, Akcyje Praskiego Banku kredytowego —, Akcyje kolei państwowych 698—, Akcyje kolei południowej 107'25, Akcyje kolei półn. 47'80, Akcyje kolei czarniowieckiej. —, Akcyje Alpiny 1008—, Akcyje Rima Muranyi 724'50, Akcyje Prag. Towarz. żel. 50—3526, Akcyje Fabryki broni 1050—, Akcyje tureckie tytoniowe 307'75, Akcyje gal. Karpackiego Tow. naft. 757—, Oblig. węg. indemniz. —, Renta majowa 84'80, Renta kor. austr. 84'80, Renta kor. węg. 84'40, 53 l. list. Tow. kred. z emsk. 85'20, 4-proc. listy Banku aust. 89'50, 4 pół proc. l. Banku hip. 96'50, 5-proc. list. Banku hip. 110—, 4 proc. listy banku kraj 88'50, 4 i pół proc. 3. r. 96—, 4-proc. gal. Oblig. proc. 96'50, 4-proc. gal. pożyczka kraj. z r. 1396 85—, 4-proc. pożyczka m. Lwowa 91'25, 4-proc. poz. m. Krakowa 85'25, Losy tur. 225—, Marki 1 782, Rubla 234'75, 5-proc. renta rosyjska 1311 r. —, Akcyje Skoda 751—, Galic. Bank kred. 97'00—98'00—, Powsz. banku pożyczkowy 535—, Nowa renta koron austr. —.

Uspokojenie osłabione pomimo silnej zagranicy. Także renty słabo.

CLAUDE FARRERE.

11

WALKA.

Przełożyła

Jadwiga Mroczkowska.

— Fenn Ta-Jenn — rzekł — przed chwilą gdy mi wręczono twe wielce mądre pismo, serce me zabiło z wielkiej radości. Przed trzydziestu laty spotkałem cię po raz pierwszy w Akademii rzymskiej, którą chciałem zwiedzić ja, podróżnik bardzo pokorny, ciekawy zobaczyć w waszej wspaniałej Europie coś więcej niż żołnierzy i wojenne maszyny. Piętnaście lat już minęło, jak cię spotkałem po raz drugi w mieście Pekinie, które zaszczyliłeś dłuższym pobylem, podczas naukowej wędrowki, którąś odbywał idąc za głosem swej mądrości, po wszystkich krajach, gdzie tylko żyją ludzie.

— Z pierwszym spotkaniem poznałem w tobie młodzieńca, uprzejmego, uczzonego i głębiej myślącego niż większość starców. A za drugim — filozofa, godnego równać się ze starożytnymi mistrzami. Minęło znów piętnaście lat i znów cię widzę. I cieszę się, bo wiem, że w twym towarzystwie zaznam niewysłowionego szczęścia, jakiego zaznawał Tseng Si, malutki uczeń, gdy na cytrze, drgającej pod jego palcami, nieśmiało melodią towarzyszył naukom wielkiego Koung-Tsen.

Mówił po francusku dosyć czysto; lecz jego głuchy i chrapliwy głos zawieszał się w pośrodku każdego zdania, gdyż myślał po chińsku i tłumaczył stopniowo swą mowę. Ciągnął:

— Słucham więc i wyczekuję twych słów jak rolnik oczekuje żniwa zbóż w pierwszym miesiącu lata i żniwa lepkiego prosa w pierwszym miesiącu jesieni.

Jednak zapalmy przedewszystkiem obadwaj i niech opium rozproszy mroki naszego umysłu, rozjaśni nasz sąd, uczyni nasze ucho muzykalniejszem i zniweczy w nas tyrańskie uczucie gorąca i zimna, źródło wielu grubych pomyłek. Wiem, iż ludzie tego kraju, w poczuciu dziwnego despotyzmu, zakazali przez prawo palenia opium. Lecz ten dom, choć bardzo skromny, nie słucha żadnych praw. Palmy więc. Ta oto fajka zrobiona jest z drzewa ki-nam. Jej kojące własności, czyni ją nieocenioną dla palaczy waszego szlachetnego Zachodu, bardziej nerwowych, niż synowie nędznej Centralnej Nacyi*)

Jan Franciszek Felze przyjął w milczeniu fajkę, którą mu podał jeden z dwóch kłęczących młodych chłopców. I całą siłą płuc wciągnął szary dym, gdy tymczasem dziecko podtrzymywało pod lampą mały brunatny cylinder, przytwierdzony do otworu luki. Opium zaczęło się kurczyć topić i ulatniać. A Felze za jednym pociągnięciem opróżniwszy całą fajkę, wsparł się na obu ramionach na matach, by lepiej rozszerzyć klatkę piersiową i dłużej zachować w swych nerwach upojenie, które daje to ziele mądrości i ukojenia.

Lecz po chwili, gdy przyszła kolej palenia na Tcheou Pe-i, Felze, proszony o to, zaczął mówić:

*) Tcheoung Kono — cesarstwo środkowe, cesarstwo centralne. — Chiny. — Nazwa „Chiny“ niezrozumiała jest dla Chińczyków.

— Pe-i Ta-Jenn**) — rzekł — twe zby pobłażliwe usta wyrzekły słowa dźwięczne i zgodne z rozumem. Słuszne jest w samej rzeczy przypisywanie nierozsądku ludziom młodym, a rozważaj wi kowym, gdyby nawet przeżyli życie, jak ja marnie. A jednak pamiętam czasy, które wspominasz; pamiętam Akademię rzymską i wasze miasto Pekin, najsławniejsze z wszystkich miast. I oto spostrzegam mój nierozsądek obecny, nierozsądek człowieka starego, bez wątpienia gorszy, niż młodego, gorszy niż nierozsądek dziecka.

Przerwał, chcąc wypalić drugą fajkę, którą mu na kłęczkach podawał służący.

— Pe-i Ta-Jenn — odparł — w Rzymie byłem tępyim uczniem, lecz ze czcią zgłębiałem tradycję starożytnych mistrzów. W Pekinie byłem niepojętym podróżnikiem, lecz usiłowałem otwierać oczy na zjawiska nieba, ziemi i dzieśięciu tysięcy rzeczy stworzonych. Teraz nie uczę się już, me oczy nie umieją już patrzeć i żyję, jak żyją wilk i zając, dając się unosić przypadkowi i nieczystym żądzom.

Uczni i dostojnicy mego narodu zbłądzili, przyznając mi wiele nagród i oddając wiele honorów zupełnie niezasłużenie.

**) Tcheou jest nazwiskiem, Pe-i imieniem, które tak Chińczycy jak i Japończycy stawiają po nazwisku. Znacomity Chińczyk ma zawsze dwa nazwiska, jedno więcej poufale, drugie oficjalne. Ostatniego należy używać w rozmowie, pierwsze zaś zachowuje się wyłącznie dla bardzo bliskich krewnych, stojących na szczelnej hierarchii społecznej. Ponieważ Tcheou Pe-i liczył przeszło siedm-dziesiąt lat, przeto autor uważał za właściwe nie używać w tej powieści nazwiska poufalego, pisząc o człowieku tak wiekowym.

(C. d. n.).